

217

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 sierpnia 1968 r.

w sprawie określenia uprawnień żołnierzy niezawodowych do renty inwalidzkiej w razie uszkodzenia zdrowia wskutek wypadku.

Na podstawie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 11) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na równi z wypadkiem powstałym podczas lub w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych traktuje się wypadek, któremu żołnierz uległ:

- 1) w związku z wykonywaniem funkcji lub zadań zleconych przez działające w wojsku organizacje polityczne, zawodowe albo społeczne;
- 2) podczas ratowania ludzi lub ich mienia z grożącego niebezpieczeństwa albo ratowania mienia społecznego przed zniszczeniem;
- 3) podczas udzielania przedstawicielowi organu państwowego pomocy przy spełnianiu przez niego czynności urzędowych;
- 4) podczas udziału w pościgu lub ujęciu osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa albo podczas ochrony innych obywateli przed napaścią.

2. Na równi z wypadkami, o których mowa w ust. 1, traktuje się również wypadek, któremu żołnierz uległ w drodze do miejsca i z miejsca wykonywania czynności określonych w tym przepisie.

3. W razie uszkodzenia zdrowia wskutek wypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2, żołnierzowi przysługuje prawo do renty inwalidzkiej określonej w art. 11 ustawy z dnia

23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 11), zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. 1. Wypadek, któremu żołnierz uległ w drodze z miejsca zamieszkania do miejsca wykonywania obowiązków służbowych lub czynności określonych w § 1 ust. 1 albo w drodze powrotnej, uważa się za wypadek pozostający w związku ze służbą wojskową, jeżeli zdarzył się w czasie odbywania przez żołnierza drogi koniecznej dla udania się do tego miejsca lub z powrotem i nie był spowodowany okolicznościami nie związanymi z odbywaniem tej drogi.

2. Za pozostający w związku ze służbą wojskową uważa się także wypadek, któremu żołnierz uległ podczas udziału w organizowanych w ramach wojska czynach społecznych albo w drodze do miejsca lub z miejsca wykonywania tych czynów.

3. W razie uszkodzenia zdrowia wskutek wypadku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, żołnierzowi przysługuje prawo do renty inwalidzkiej określonej w art. 12 ust. 3 ustawy.

§ 3. W razie uszkodzenia zdrowia wskutek wypadku innego niż określony w art. 7 i 11 ustawy lub w § 1 i 2 żołnierzowi przysługuje prawo do renty inwalidzkiej określonej w art. 12 ust. 1 ustawy.

§ 4. Zaliczanie wypadku do jednej z kategorii, o których mowa w § 1—3, stanowi podstawę do odpowiedniego ustalenia uprawnień do renty rodzinnej dla członków rodziny żołnierza zmarłego wskutek wypadku.

§ 5. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do:

- 1) uczniów podoficerskich szkół zawodowych i orkiestr wojskowych,
- 2) studentów szkół wyższych i innych osób odbywających wojskowe szkolenie w ramach studium wojskowego na podstawie przepisów art. 84—88 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej

Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220), jeżeli wypadek nastąpił podczas lub w związku z odbywaniem przez nich tego szkolenia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *P. Jaroszewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów